

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 300/2008/EK RENDELETE

(2008. március 11.)

a polgári légi közlekedés védelmének közös szabályairól és a 2320/2002/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 80. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽²⁾, az egyeztetőbizottság által 2008. január 16-án jóváhagyott közös szövegtervezet figyelembevételével,

mivel:

(1) A személyek és az áruk Európai Unión belüli védelme érdekében a polgári légi közlekedés védelmét szolgáló közös szabályok létrehozásával meg kell akadályozni a polgári légi járművek elleni jogellenes, a polgári légi közlekedés védelmét veszélyeztető cselekményeket. E célt a légi közlekedés védelmét szolgáló közös szabályok és közös alapkövetelmények megállapítása, valamint az ezek betartásának nyomon követését szolgáló mechanizmusok kialakítása révén kell elérni.

(2) A polgári légi közlekedés általános védelme érdekében meg kell teremteni a nemzetközi polgári repülésről szóló, 1944. december 7-i Chicagói Egyezmény 17. függelékének egyetemes értelmezési alapjait.

(3) A polgári légi közlekedés védelme területén közös szabályok létrehozásáról szóló, 2002. december 16-i 2320/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ az Egyesült Államokban 2001. szeptember 11-én történt események nyomán született. A polgári légi közlekedés védelme területén közös megközelítésre van szükség, és meg kell vizsgálni, hogy mi lenne a leghatékonyabb eszköze a közlekedés területére jelentős hatást gyakorló terrorcselekményeket követő segítségnyújtásnak.

(4) A szerzett tapasztalatok fényében a 2320/2002/EK rendelet tartalmát felül kell vizsgálni, a rendeletet hatályon kívül kell helyezni és ezzel a rendelettel kell felváltani, amely a meglévő szabályok egyszerűsítésére, összehangolására és egyértelművé tételére, valamint a védelmi szintek javítására törekszik.

(5) Mivel a folyamatosan fejlődő kockázatfelmérési módszereknek való megfelelés érdekében és az új technológiák bevezetését elősegítendő a védelmi intézkedések és eljárások elfogadása terén nagyobb rugalmasságra van szükség, e rendeletnek anélkül kell meghatároznia a polgári légi közlekedés jogellenes cselekmények elleni védelmét szolgáló intézkedések alapelveit, hogy a végrehajtás műszaki vagy eljárási részleteit kifejtjené.

(6) Ezt a rendeletet a tagállamok területén a polgári légi közlekedést kiszolgáló repülőterekre, az ilyen repülőtereken szolgáltatást nyújtó üzemeltetőkre, valamint a repülőterekre vagy az azokon keresztül árut szállító és/vagy szolgáltatásokat nyújtó jogalanyokra kell alkalmazni.

(7) A légi járművek fedélzetén elkövetett bűncselekményekről és egyéb cselekményekről szóló, 1963. évi Tokiói Egyezmény, a légi járművek jogellenes hatalomba kerítésének leküzdéséről szóló, 1970. évi Hágai Egyezmény, valamint a polgári repülés biztonsága elleni jogellenes cselekmények leküzdéséről szóló, 1971. évi Montreali Egyezmény sérelme nélkül e rendeletnek rendelkeznie kell a közösségi légi fuvarozók légi járműveinek fedélzetén, vagy járatai során alkalmazandó védelmi intézkedésekről is.

(8) Valamennyi tagállam megtartja az annak eldöntésével kapcsolatos hatáskört, hogy az általa nyilvántartott légi járműveken és az általa engedélyezett légi fuvarozók járatain alkalmaznak-e a járatokon szolgáló hatósági védelmi kísérőket, továbbá az annak biztosítására vonatkozó hatáskört, hogy a nemzetközi polgári repülésről szóló Chicagói Egyezmény 17. függelékének 4.7.7. pontjával összhangban és azon egyezmény értelmében a védelmi kísérőknek speciálisan erre a célra – a légi járművek fedélzetén megkövetelt védelmi és biztonsági szempontok figyelembevételével – kiválasztott és kiképzett kormányzati alkalmazottaknak kell lenniük.

⁽¹⁾ HL C 185., 2006.8.8., 17. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2006. június 15-i véleménye (HL C 300 E., 2006.12.9., 463. o.), a Tanács 2006. december 11-i közös álláspontja (HL C 70 E., 2007.3.27., 21. o.) és az Európai Parlament 2007. április 25-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), az Európai Parlament 2008. március 11-i jogalkotási állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2008. március 4-i határozata.

⁽³⁾ HL L 355., 2002.12.30., 1. o. A 849/2004/EK rendelettel (HL L 158., 2004.4.30., 1. o.) módosított rendelet.

- (9) A polgári légi közlekedés különböző területein nem feltétlenül azonos a fenyegetettség szintje. A légi közlekedés védelmét szolgáló közös alapkövetelmények megállapításakor a légi jármű méretét, a repülőtéri üzemeltetés jellegét és/vagy gyakoriságát is figyelembe kell venni, fenntartva az eltérések engedélyezésének lehetőségét.
- (10) Szintén lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok kockázatfelmérés alapján az e rendeletben előírtaknál szigorúbb intézkedéseket alkalmazzanak.
- (11) Harmadik országok megkövetelhetik az e rendeletben előírtaktól eltérő intézkedések alkalmazását az olyan járatok esetében, amelyek egy tagállami repülőtérrel az adott harmadik országba, vagy az adott harmadik országon keresztül közlekednek. Ugyanakkor a Közösség által kötött kétoldalú megállapodások sérelme nélkül meg kell teremteni annak a lehetőségét, hogy a Bizottság megvizsgálja a harmadik ország által megkövetelt intézkedéseket.
- (12) Bár egy tagállamon belül akár két vagy több szervezet is foglalkozhat a légi közlekedés védelmével, minden egyes tagállamnak ki kell jelölnie egyetlen hatóságot, amely felelős a védelmi követelmények végrehajtásának összehangolásáért és figyelemmel kíséréséért.
- (13) Minthogy meg kell határozni a légi közlekedés védelmét szolgáló közös alapkövetelmények végrehajtásával kapcsolatos hatásköröket, és meg kell állapítani az üzemben tartók és más jogalanyok részéről e célból szükséges intézkedéseket, valamennyi tagállamnak ki kell dolgoznia egy, a polgári légi közlekedés védelmét szolgáló nemzeti programot. Valamennyi, a légiközlekedés-védelmi követelményeket alkalmazó repülőtéri üzemben tartónak, légi fuvarozónak és jogalanyoknak ki kell dolgoznia, alkalmaznia kell és fenn kell tartania továbbá egy olyan védelmi programot, amely révén megfelel mind e rendeletnek, mind az irányadó nemzeti polgári légiközlekedés-védelmi programoknak.
- (14) Az e rendeletnek és a nemzeti polgári légiközlekedés-védelmi programnak való megfelelés ellenőrzése érdekében minden tagállamnak ki kell dolgoznia egy nemzeti programot a polgári légiközlekedés-védelem szintjének és minőségének ellenőrzésére, és annak végrehajtásáról is gondoskodnia kell.
- (15) E rendelet tagállamok általi végrehajtásának figyelemmel kísérése és a légi közlekedés védelmének javítását célzó ajánlások érdekében szükséges, hogy a Bizottság ellenőrzéseket végezzen, akár előzetes bejelentés nélkül is.
- (16) Általában a Bizottságnak kell közzétennie az utasokra közvetlen hatással lévő intézkedéseket. A légi közlekedés védelmét szolgáló közös alapkövetelmények végrehajtására vonatkozó közös intézkedéseket és eljárásokat meghatározó olyan végrehajtási jogszabályokat, amelyek érzékeny védelmi adatokat tartalmaznak, valamint a bizottsági ellenőrzésekről készült jelentéseket és a felelős hatóságok válaszait a Bizottság eljárási szabályzatának módosításáról szóló, 2001. november 29-i 2001/844/EK, ESZAK, Euratom bizottsági határozat⁽¹⁾ értelmében EU minősített információnak kell tekinteni. Ezek nem tehetők közzé, és csak azon üzemben tartók és jogalanyok számára tehetők elérhetővé, akiknek ahhoz jogos érdeke fűződik.
- (17) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal⁽²⁾ összhangban kell elfogadni.
- (18) A Bizottságot fel kell hatalmazni különösen arra, hogy a közös alapkövetelmények nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítés útján történő módosítására irányuló általános intézkedéseket fogadjon el, megállapítsa azokat a kritériumokat, amelyek alapján eltérés engedélyezhető a tagállamok számára a közös alapkövetelményektől, és amelyek alapján azok alternatív védelmi intézkedéseket fogadhatnak el, továbbá fel kell hatalmazni arra, hogy a nemzeti minőségbiztosítási programokra vonatkozó követelményeket fogadjon el. Mivel a fenti intézkedések általános hatályúak és e rendelet új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítésével annak nem alapvető fontosságú elemei módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.
- (19) Amennyiben a rendkívüli sürgősségre tekintettel, az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásra vonatkozó rendes határidők nem tarthatók be, a Bizottság számára lehetőséget kell biztosítani az 1999/468/EK határozat 5a. cikke (6) bekezdésében meghatározott sürgősségi eljárás alkalmazására a polgári légi közlekedés védelmét szolgáló közös szabályok elfogadása érdekében.
- (20) Elő kell mozdítani az „egyszeri védelmi ellenőrzés”-hez vezető lépéseket az Európai Unión belüli valamennyi repülőjáraton.
- (21) Nem kellene továbbá újból átvizsgálni az olyan harmadik országokból jövő repülőjáratokkal érkező utasokat vagy poggyászokat, amelyek légiközlekedés-védelmi követelményei egyenértékűek az e rendeletben meghatározottakkal. Ezért az egyes tagállamok szigorúbb intézkedések alkalmazására vonatkozó jogának, valamint a Közösség és a tagállamok hatásköreinek sérelme nélkül, ösztönözni kell a Bizottság olyan határozatait, és szükség esetén a Közösség és harmadik országok közötti olyan megállapodásokat, amelyek elismerik, hogy a harmadik országban a közös követelményekkel egyenértékű védelmi követelményeket alkalmaznak, mivel azok előmozdítják az egyszeri védelmi ellenőrzést.
- (22) E rendelet nem érinti a repülésbiztonságra – többek között a veszélyes áruk szállítására – vonatkozó szabályok alkalmazását.

⁽¹⁾ HL L 317., 2001.12.3., 1. o. A legutóbb a 2006/548/EK, Euratom határozattal (HL L 215., 2006.8.5., 38. o.) módosított határozat.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

- (23) E rendelet rendelkezéseinek megszegése esetére szankciókat kell megállapítani. E szankcióknak – amelyek polgári vagy közigazgatási jellegűek lehetnek – hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (24) A gibraltári repülőtérrel szülő, 1987. december 2-án Londonban tett együttes nyilatkozat helyébe a Gibraltárral kapcsolatos párbeszéd fórumának első miniszteri ülésén, 2006. szeptember 18-án Córdobában elfogadott, a gibraltári repülőtérrel szülő miniszteri nyilatkozat lép, és az annak való teljes megfelelést az 1987-es nyilatkozatnak való megfelelésnek kell tekinteni.
- (25) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a polgári légi közlekedés jogellenes cselekményekkel szembeni védelmét és a nemzetközi polgári repülésről szóló Chicagói Egyezmény 17. függeléke egységes értelmezési alapjainak megteremtését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok a rendelet léptéke és hatásai miatt közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően e rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Célok

(1) E rendelet közös szabályokat állapít meg a polgári légi közlekedés védelme érdekében a légi közlekedés védelmét veszélyeztető jogellenes cselekményekkel szemben.

Ezenkívül biztosítja a nemzetközi polgári repülésről szóló Chicagói Egyezmény 17. függeléke egységes értelmezésének alapjait.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott célok megvalósításának eszközei az alábbiak:

- a légi közlekedés védelmét szolgáló közös szabályok és közös alapkövetelmények meghatározása;
- az ezek betartásának figyelemmel kísérését szolgáló mechanizmusok kialakítása.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt a rendeletet a következőkre kell alkalmazni:

- a tagállamok területén elhelyezkedő valamennyi repülőtérre vagy azok részeire, amelyeket nem kizárólag katonai célokra használnak;

- az a) pontban említett repülőtereken szolgáltatást nyújtó minden üzemben tartóra, beleértve a légi fuvarozókat is;
 - a légiközlekedés-védelmi követelményeket alkalmazó valamennyi jogalanyra, amely a repülőtér területén belül vagy kívül található helyszínen működik és az a) pontban említett repülőterekre vagy azokon keresztül árut szállít és/vagy szolgáltatásokat nyújt.
- (2) E rendeletnek Gibraltár repülőterére vonatkozó alkalmazása nem sértheti a Spanyol Királyság, illetve az Egyesült Királyság jogi álláspontját a repülőteret is magában foglaló terület feletti felségjoggal kapcsolatos jogvita tárgyában.

3. cikk

Fogalom meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- „polgári légi közlekedés”: bármilyen, polgári légi jármű által végzett légiközlekedési művelet, kivéve a nemzetközi polgári repülésről szóló Chicagói Egyezmény 3. cikkében említett állami légi járművek általi műveleteket;
- „légi közlekedés védelme”: a polgári légi közlekedésnek a polgári légi közlekedés védelmét veszélyeztető jogellenes cselekményekkel szembeni védelmét célzó intézkedések, valamint az emberi és anyagi erőforrások összessége;
- „üzemben tartó”: légiközlekedési szállítási tevékenységben részt vevő, vagy ilyet felajánló személy, szervezet vagy vállalkozás;
- „légi fuvarozó”: érvényes működési engedéllyel, vagy azzal egyenértékű okmánnyal rendelkező légiközlekedési vállalkozás;
- „közösségi légi fuvarozó”: egy tagállam által a légi fuvarozók engedélyezéséről szóló, 1992. július 23-i 2407/92/EKG tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban kiadott érvényes működési engedéllyel rendelkező légiközlekedési vállalkozás;
- „jogalany”: az üzemben tartótól eltérő személy, szervezet vagy vállalkozás;
- „tiltott tárgyak”: a légi közlekedés védelmét veszélyeztető jogellenes cselekmény elkövetésére alkalmas fegyverek, robbanószerkezetek vagy egyéb veszélyes készülékek, tárgyak vagy anyagok;
- „átvizsgálás”: a tiltott tárgyak azonosítására és/vagy kimutatására szolgáló műszaki vagy egyéb eszközök alkalmazása;

⁽¹⁾ HL L 240., 1992.8.24., 1. o.

9. „védelmi ellenőrzés”: olyan eszközök alkalmazása, amellyel a tiltott tárgyak bevitelle megakadályozható;
10. „belépési ellenőrzés”: olyan eszközök alkalmazása, amelyekkel az illetéktelen személyek és/vagy járművek belépése megakadályozható;
11. „légi oldal”: valamely repülőtér mozgásterülete, a szomszédos területek, valamint épületek vagy azok részei, ahová a belépés korlátozott;
12. „földi oldal”: a repülőtér légi oldallal szomszédos területei és épületek vagy azok részei;
13. „szigorított védelmi terület”: a légi oldalon lévő olyan területek, ahová a belépés korlátozott, és ahol légiközlekedés-védelmi követelmények vannak érvényben;
14. „elkülönített terület”: olyan terület, amelyet belépési ellenőrzés választ el a szigorított védelmi területtől, vagy – amennyiben maga is szigorított védelmi terület – a repülőtér egyéb szigorított védelmi területeitől;
15. „védelmi háttérellenőrzés”: a szigorított védelmi területekre kíséret nélküli belépésre való jogosultság megállapításának részeként valamely személy személyazonosságának – és annak részeként bűnügyi múltjának – dokumentált ellenőrzése;
16. „átszálló utasok, átrakandó poggyász, áru vagy postai küldemény”: olyan utasok, poggyász, áru vagy postai küldemény, amely másik légi járművön utazik tovább, mint amelyen érkezett;
17. „tranzitutasok, tranzitpoggyász, tranzitáru, tranzit postai küldemény”: olyan utasok, poggyász, áru vagy postai küldemény, amely ugyanazon a légi járművön utazik tovább, mint amelyen érkezett;
18. „potenciálisan rendezavaró utas”: olyan utas, akit kitoloncoltak, aki belépésre bevándorlási okokból nem jogosult vagy aki törvényes őrizet alatt áll;
19. „kézipoggyász”: a légi jármű utasterében történő szállításra szánt poggyász;
20. „feladott poggyász”: a légi jármű csomagterében történő szállításra szánt poggyász;
21. „kísért feladott poggyász”: a légi jármű csomagterében való szállításra elfogadott olyan feladott poggyász, amelynek feladója a fedélzeten van;
22. „légifuvarozói postai küldemény”: olyan postai küldemény, amelynek feladója és címzettje is légi fuvarozó;
23. „légifuvarozói anyagok”: olyan anyagok, amelyek feladója és címzettje is légi fuvarozó, vagy amelyeket légi fuvarozó használ;
24. „postai küldemény”: az Egyetemes Postaegyesület szabályai-val összhangban a postaszolgálatok részére átadott és általuk történő kézbesítésre szánt levélküldemények és egyéb tárgyak, amelyek nem minősülnek légifuvarozói postai küldeménynek;
25. „áru”: légi járművön történő szállításra szánt bármely vagyontárgy, kivéve a poggyászt, a postai küldeményt, a légifuvarozói postai küldeményt, a légifuvarozói anyagokat és a fedélzeti ellátmányt;
26. „meghatalmazott ügynök”: légi fuvarozó, ügynök, szállítmányozó vagy egyéb olyan jogalany, aki az áru vagy a postai küldemény tekintetében biztosítja a védelmi ellenőrzéseket;
27. „ismert szállító”: az áru vagy postai küldemény saját költségére történő szállításának kezdeményezője, akinek eljárásai megfelelnek olyan közös védelmi szabályoknak és követelményeknek, amelyek lehetővé teszik, hogy az áru vagy postai küldemény bármilyen légi járművön szállítható legyen;
28. „listás szállító”: az áru vagy postai küldemény saját költségére történő szállításának kezdeményezője, akinek eljárásai megfelelnek olyan közös védelmi szabályoknak és követelményeknek, amelyek lehetővé teszik, hogy az áru, illetve postai küldemény kizárólag árut szállító, illetve kizárólag postai küldeményt szállító légi járművön legyen szállítható;
29. „légi jármű védelmi ellenőrzése”: a légi jármű azon belső részeinek alapos átvizsgálása, amelyekhez az utasok hozzáférhettek, valamint a csomagtér átvizsgálása tiltott tárgyak és a légi jármű elleni jogellenes cselekmények felderítése céljából;
30. „légi jármű védelmi átvizsgálása”: a légi jármű belsejének és hozzáférhető külsejének alapos átvizsgálása tiltott tárgyak és a légi jármű védelmét veszélyeztető jogellenes cselekmények felderítése céljából;
31. „hatósági védelmi kíséret”: a légi járművön utazó, a légi fuvarozót engedélyező állam alkalmazásában álló személy, akinek feladata, hogy megvédje a légi járművet és annak utasait a járat védelmét veszélyeztető jogellenes cselekményektől.

4. cikk

Közös alapkövetelmények

- (1) A polgári légi közlekedésnek a védelmét veszélyeztető jogellenes cselekményekkel szembeni megóvását szolgáló közös alapkövetelményeket a melléklet tartalmazza.

A rendelet hatálybalépésekor nem említett további közös alapkövetelményeket a Szerződés 251. cikkében említett eljárással összhangban kell felvenni a mellékletbe.

(2) Az (1) bekezdésben említett közös alapkövetelmények nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítés útján történő módosítására irányuló általános intézkedéseket a 19. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Ezen általános intézkedések az alábbiakra vonatkoznak:

- a) az átvizsgálás engedélyezett módszerei;
- b) a betiltható tárgyak kategóriái;
- c) a belépési ellenőrzést illetően a légi oldalra és a szigorított védelmi területekre való belépés engedélyezésének feltételei;
- d) a járművek átvizsgálásának, a légi járművek védelmi ellenőrzésének és védelmi átvizsgálásának engedélyezett módszerei;
- e) a harmadik országok védelmi követelményei egyenértékűségének elismerésére vonatkozó feltételek;
- f) az áru és a postai küldemény átvizsgálásának vagy egyéb védelmi ellenőrzésének feltételei, valamint a meghatalmazott ügynökök, ismert szállítók és listás szállítók jóváhagyására vagy kijelölésére vonatkozó eljárás;
- g) a légifuvarozói posta és a légifuvarozói anyag átvizsgálásának vagy egyéb védelmi ellenőrzésének feltételei;
- h) a fedélzeti ellátmány és a repülőtéri készletek átvizsgálásának vagy egyéb védelmi ellenőrzésének feltételei, valamint a meghatalmazott beszállítók és ismert beszállítók jóváhagyására vagy kijelölésére vonatkozó eljárás;
- i) a szigorított védelmi területek kritikus részei meghatározásának feltételei;
- j) a személyzet felvételének feltételei és a képzési módszerek;
- k) a különleges védelmi eljárások vagy a védelmi ellenőrzés alóli mentesség alkalmazásának feltételei; és
- l) az (1) bekezdésben említett közös alapkövetelmények nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítés útján történő módosítására irányuló, a rendelet hatálybalépésekor nem említett általános intézkedések.

A sürgősségre tekintettel a Bizottság alkalmazhatja a 19. cikk (4) bekezdésében említett sürgősségi eljárást.

(3) Az (1) bekezdésben említett közös alapkövetelmények végrehajtására vonatkozó részletes intézkedéseket és a (2) bekezdésben említett általános intézkedéseket a 19. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell meghatározni.

Ezek az alábbiakat tartalmazzák:

- a) az átvizsgálás követelményei és eljárásai;
- b) a tiltott tárgyak listája;
- c) a belépési ellenőrzés követelményei és eljárásai;
- d) a járművek átvizsgálásának, a légi járművek védelmi ellenőrzésének és védelmi átvizsgálásának követelményei és eljárásai;
- e) a harmadik országokban alkalmazott védelmi követelmények egyenértékűségének elismerésére vonatkozó határozatok;
- f) az áru és a postai küldemény tekintetében a meghatalmazott ügynökök, ismert szállítók és listás szállítók jóváhagyására vagy kijelölésére vonatkozó eljárások, valamint a meghatalmazott ügynökök, ismert szállítók és listás szállítók kötelezettségei;
- g) a légifuvarozói posta és a légifuvarozói anyag védelmi ellenőrzésének követelményei és eljárásai;
- h) a fedélzeti ellátmány és a repülőtéri készletek tekintetében a meghatalmazott beszállítók és ismert beszállítók jóváhagyására vagy kijelölésére vonatkozó eljárások, valamint a meghatalmazott beszállítók és ismert beszállítók kötelezettségei;
- i) a szigorított védelmi területek kritikus részeinek meghatározása;
- j) a személyzet felvételére és képzésére vonatkozó követelmények;
- k) a különleges védelmi eljárások vagy a védelmi ellenőrzés alóli mentességek;
- l) a védelmi berendezések műszaki előírásai, valamint azok jóváhagyására és alkalmazására vonatkozó eljárások; és
- m) a potenciálisan rendzavaró utasokkal kapcsolatos követelmények és eljárások.

(4) A Bizottság a 19. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban, e rendelet határozattal való módosítása által megállapítja azokat a kritériumokat, amelyek alapján eltérés engedélyezhető a tagállamok számára az (1) bekezdésben említett közös alapkövetelményektől, így azok olyan alternatív védelmi intézkedéseket fogadhatnak el, amelyek a helyi kockázatfelmérés alapján megfelelő szintű védelmet biztosítanak. Az ilyen alternatív intézkedéseket a légi jármű méretével, vagy az üzemelés vagy más vonatkozó tevékenység jellegével, méretével vagy gyakoriságával kapcsolatos okokkal kell igazolni.

A sürgősségre tekintettel a Bizottság alkalmazhatja a 19. cikk (4) bekezdésében említett sürgősségi eljárást.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az ilyen intézkedésekről.

(5) A tagállamok biztosítják az (1) bekezdésben említett közös alapkövetelmények alkalmazását területükön. Amennyiben egy tagállamnak oka van feltételezni, hogy a légi közlekedés védelme a védelmi szabályok megsértése révén veszélybe került, a tagállam megfelelő és gyors fellépés révén gondoskodik a védelmi szabálysértés elhárításáról és a polgári légi közlekedés folyamatos védelméről.

5. cikk

Védelmi költségek

A közösségi jog megfelelő szabályainak figyelembevételével minden tagállam meghatározhatja, hogy a polgári légi közlekedést veszélyeztető jogellenes cselekményekkel szembeni védelem érdekében az e rendelet keretében hozott védelmi intézkedések költségeit milyen körülmények között és milyen mértékben kell az államnak, a reptülőtéri jogalanyoknak, a légi fuvarozóknak, más felelős ügynökségeknek vagy a felhasználóknak viselnie. Adott esetben és a közösségi joggal összhangban a tagállamok és a felhasználók hozzájárulhatnak az e rendelet keretében hozott szigorúbb védelmi intézkedések költségeihez. Amennyiben az a gyakorlatban megvalósítható, a védelmi költségek bármely díja vagy azok áthárítása közvetlenül kapcsolódik az adott védelmi szolgáltatások nyújtásának költségeihez és csak a tényleges költségek visszatérítésére szolgál.

6. cikk

A tagállamok által alkalmazott szigorúbb intézkedések

(1) A tagállamok a 4. cikkben említett közös alapkövetelményeknél szigorúbb intézkedéseket alkalmazhatnak. Ilyen esetben kockázatelemzés alapján és a közösségi jogszabályoknak megfelelően járnak el. A szigorúbb intézkedéseknek mindig a tárgykörhöz kapcsolódónak, objektívnek, megkülönböztetéstől mentesnek és a tárgyat képező kockázattal arányosnak kell lenniük.

(2) Alkalmazásuk után a tagállamok a lehető leghamarabb tájékoztatják a Bizottságot az ilyen intézkedésekről. Az információk kézhezvételét követően a Bizottság továbbítja azokat a többi tagállam részére.

(3) A tagállamoknak nem kell tájékoztatniuk a Bizottságot, ha az érintett intézkedések egy adott időpontban egy adott járatra korlátozódnak.

7. cikk

Harmadik országok által megkövetelt védelmi intézkedések

(1) A Közösség által kötött kétoldalú egyezmények sérelme nélkül a tagállamok értesítik a Bizottságot a harmadik országok által megkövetelt intézkedésekről, amennyiben azok eltérnek a 4. cikkben említett közös alapkövetelményektől egy tagállami reptülőtérrel harmadik országba, vagy harmadik országon keresztül közlekedő járatok tekintetében.

(2) Az érintett tagállam kérésére, vagy saját kezdeményezésére a Bizottság megvizsgálja az (1) bekezdés alapján közölt intézkedések alkalmazását, és a 19. cikk (2) bekezdésén említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban megfelelő választ dolgoz ki az érintett harmadik ország részére.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben:

a) az érintett tagállam a 6. cikkel összhangban alkalmazza a szóban forgó intézkedéseket; vagy

b) a harmadik ország követelménye egy adott időpontban egy adott járatra korlátozódik.

8. cikk

Együttműködés a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezettel

A Szerződés 300. cikkének sérelme nélkül a Bizottság szándéknyilatkozatot köthet a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezettel (ICAO) az ellenőrzésekre vonatkozóan, annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a polgári repülésről szóló Chicagói Egyezmény 17. függeléke tagállamok általi betartásának párhuzamos ellenőrzése.

9. cikk

A felelős hatóság

Amennyiben egy tagállamon belül két vagy több szervezet is foglalkozik a polgári légi közlekedés védelmével, a tagállamnak ki kell jelölnie egyetlen hatóságot (a továbbiakban: felelős hatóság), amely felelős a 4. cikkben említett közös alapkövetelmények végrehajtásának összehangolásáért és figyelemmel kíséréseért.

10. cikk

A nemzeti polgári légiközlekedés-védelmi program

(1) Minden tagállam kidolgoz, alkalmaz és fenntart egy, a polgári légi közlekedés védelmét szolgáló nemzeti programot.

A program meghatározza a 4. cikkben említett közös alapkövetelmények végrehajtásával kapcsolatos hatásköröket, és megállapítja az üzemben tartók és jogalanyok részéről e célból szükséges intézkedéseket.

(2) A felelős hatóság írásban, egyfajta „szükséges ismeretek”-ként hozzáférhetővé teszi a nemzeti polgári légiközlekedés-védelmi programjának megfelelő részeit azon üzemben tartók és jogalanyok számára, akiknek megítélése szerint ahhoz jogos érdeke fűződik.

11. cikk

A nemzeti polgári légiközlekedés-védelmi minőségbiztosítási program

(1) Minden tagállam kidolgoz, alkalmaz és fenntart egy nemzeti polgári légiközlekedés-védelmi minőségbiztosítási programot.

E program lehetővé teszi a tagállam számára, hogy az e rendeletnek és a nemzeti polgári légiközlekedés-védelmi programjának való megfelelés figyelemmel kísérése érdekében ellenőrizze a polgári légi közlekedés védelmének minőségét.

(2) A nemzeti polgári légiközlekedés-védelmi minőségbiztosítási programokra vonatkozó követelményeket a 19. cikk (3) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban, e rendelet melléklettel való kiegészítésen keresztüli módosítása által kell elfogadni.

A sürgősségre tekintettel a Bizottság alkalmazhatja a 19. cikk (4) bekezdésében említett sürgősségi eljárást.

A programnak lehetővé kell tennie a hibák gyors felderítését és kijavítását. Emellett elő kell írnia, hogy a tagállam területén működő valamennyi repülőtér, üzemben tartó és a légiközlekedés-védelmi követelményeket alkalmazó jogszalony rendszeres ellenőrzése közvetlenül a felelős hatóság által vagy annak felügyelete alatt történjen.

12. cikk

A repülőtér-védelmi program

(1) Valamennyi repülőtér-üzembentartó kidolgoz, alkalmaz és fenntart egy repülőtér-védelmi programot.

E program meghatározza azokat a módszereket és eljárásokat, amelyeket a repülőtér üzemben tartójának követnie kell ahhoz, hogy megfeleljen mind e rendeletnek, mind a repülőtér helye szerinti tagállamban érvényes nemzeti polgári légiközlekedés-védelmi programnak.

A program tartalmazza azon belső minőségbiztosítási rendelkezéseket, amelyek meghatározzák, hogy a repülőtér üzemben tartója hogyan ellenőrizze az e módszereknek és eljárásoknak való megfelelést.

(2) A repülőtér-védelmi programot be kell nyújtani a felelős hatósághoz, amely adott esetben további lépéseket tehet.

13. cikk

Légifuvarozói védelmi program

(1) Minden légi fuvarozó kidolgoz, alkalmaz és fenntart egy légifuvarozói védelmi programot.

E program meghatározza azokat a módszereket és eljárásokat, amelyeket a légi fuvarozónak követnie kell ahhoz, hogy megfeleljen mind e rendeletnek, mind a szolgáltatás helye szerinti tagállamban érvényes nemzeti polgári légiközlekedés-védelmi programnak.

A program tartalmazza azon belső minőségbiztosítási rendelkezéseket, amelyek meghatározzák, hogy a légi fuvarozó hogyan ellenőrizze az e módszereknek és eljárásoknak való megfelelést.

(2) A légifuvarozói védelmi programot kérésre el kell juttatni a felelős hatósághoz, amely adott esetben további lépéseket tehet.

(3) Amennyiben a működési engedélyt kiadó tagállam felelős hatósága jóváhagyott egy közösségi légifuvarozói védelmi programot, valamennyi tagállamnak úgy kell tekintenie, hogy az érintett légi fuvarozó megfelel az (1) bekezdés követelményeinek. Ez nem sérti a tagállamok azon jogát, hogy bármely légi fuvarozótól megköveteljék az alábbiak végrehajtásának részleteit:

- a) az adott tagállam által a 6. cikk értelmében alkalmazott védelmi intézkedések; és/vagy
- b) a szolgáltatást nyújtó repülőtéren alkalmazandó helyi eljárások.

14. cikk

Jogszalonyok védelmi programja

(1) Valamennyi jogszalony, akinek a 10. cikkben említett nemzeti polgári légiközlekedés-védelmi program értelmében légiközlekedés-védelmi követelményeket kell alkalmaznia, kidolgoz, alkalmaz és fenntart egy védelmi programot.

E program meghatározza azokat a módszereket és eljárásokat, amelyeket a jogszalony követnie kell ahhoz, hogy megfeleljen az azon tagállamban érvényes nemzeti polgári légiközlekedés-védelmi programnak, amelyben műveleit végrehajtja.

A program tartalmazza azokat a belső minőségbiztosítási rendelkezéseket, amelyek meghatározzák, hogy maga a jogszalony hogyan ellenőrizze az e módszereknek és eljárásoknak való megfelelést.

(2) A légiközlekedés-védelmi követelményeket alkalmazó jogszalonyok védelmi programját kérésre be kell nyújtani a megfelelő hatósághoz, amely adott esetben további lépéseket tehet.

15. cikk

Bizottsági ellenőrzések

(1) E rendelet tagállami végrehajtásának nyomon követése az adott esetben a légi közlekedés védelmének javítására irányuló ajánlások érdekében a Bizottság az érintett tagállam felelős hatóságával együttműködve ellenőrzéseket hajt végre – ideértve a repülőtérek, az üzemben tartók és a légiközlekedés-védelmi követelményeket alkalmazó jogszalonyok ellenőrzését is. E célból a felelős hatóság írásban tájékoztatja a Bizottságot a területén működő valamennyi, polgári légi közlekedést kiszolgáló repülőtérről, eltekintve azokról, amelyek a 4. cikk (4) bekezdése alá tartoznak.

A bizottsági ellenőrzések során követendő eljárást a 19. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) A repülőterek, üzemben tartók és a légiközlekedés-védelmi követelményeket alkalmazó jogalanyok ellenőrzését a Bizottság nem jelenti be előre. A Bizottság az ellenőrzés előtt időben tájékoztatja arról az érintett tagállamot.

(3) A bizottsági ellenőrzésről készült valamennyi jelentést el kell juttatni az érintett tagállam felelős hatóságához, amely válaszában megjelöli az esetleges hibák kijavítására tett intézkedéseket.

Ezt követően a jelentést és a felelős hatóság választ el kell juttatni valamennyi tagállam felelős hatóságához.

16. cikk

Éves jelentés

A Bizottság évente jelentést tesz az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a tagállamoknak e rendelet alkalmazásáról és annak a légi közlekedés védelmének javítására gyakorolt hatásáról.

17. cikk

Az érdekelt felek tanácsadó csoportja

A 19. cikkben említett bizottság szerepének sérelme nélkül a Bizottság felállítja az érdekelt feleknek a légi közlekedés védelmével foglalkozó tanácsadó csoportját, amelynek tagjai a légi közlekedés védelmével foglalkozó, vagy abban közvetlenül érintett európai képviselői szervezetek. E csoport kizárólagos feladata a Bizottságnak való tanácsadás. A 19. cikkben említett bizottságnak tájékoztatnia kell e tanácsadó csoportot a teljes szabályozási bizottsági eljárás alatt.

18. cikk

Az információk közzététele

Általános szabályként a Bizottság közzéteszi azokat az intézkedéseket, amelyek közvetlen hatással vannak az utasokra. A 2001/844/EK, ESZAK, Euratom határozat értelmében azonban a következő dokumentumok EU minősített információknak tekintendők:

- a) a 4. cikk (3) bekezdésében, a 4. cikk (4) bekezdésében, a 6. cikk (1) bekezdésében és a 7. cikk (1) bekezdésében említett intézkedések és eljárások, amennyiben érzékeny védelmi adatokat tartalmaznak;
- b) a 15. cikk (3) bekezdésében említett bizottsági ellenőrzésekről készült jelentések és a felelős hatóságok válaszai.

19. cikk

A bizottság eljárása

(1) A Bizottság munkáját a bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott időtartam egy hónap.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

(4) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1), (2), (4) és (6) bekezdését, valamint 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

20. cikk

A Közösség és harmadik országok közötti megállapodások

Adott esetben, valamint a közösségi jognak megfelelően a Közösség és a harmadik országok közötti, a Szerződés 300. cikkével összhangban levő légiközlekedési megállapodásokban olyan egyezményeket lehet előírni, amelyek elismerik, hogy a harmadik országokban alkalmazott védelmi követelmények egyenértékűek a közösségi követelményekkel, az „egyszeri védelmi ellenőrzés” céljának az Európai Unió és a harmadik országok közötti valamennyi járat tekintetében való előmozdítása érdekében.

21. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és minden szükséges intézkedést megtesznek azok érvényesítése érdekében. A szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

22. cikk

A finanszírozásról szóló bizottsági jelentés

A Bizottság legkésőbb 2008. december 31-ig jelentést tesz a polgári légi közlekedés védelme terén hozott intézkedések költségeinek finanszírozására vonatkozó elvekről. Az említett jelentés megvizsgálja, hogy milyen lépéseket kell tenni annak biztosítása érdekében, hogy a védelmi díjakat kizárólag a védelmi költségek fedezésére használják, továbbá az ilyen díjak átláthatóságának javítása érdekében. A jelentés emellett foglalkozik a repülőterek és a légi fuvarozók közötti torzulásmentes verseny biztosításához szükséges elvekkkel, valamint a védelmi intézkedések költségeinek az adófizetők és felhasználók közötti megosztása tekintetében a fogyasztók védelmének biztosítását szolgáló különböző módszerekkel. E bizottsági jelentést adott esetben jogalkotási javaslat kíséri.

23. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2320/2002/EK rendelet hatályát veszti.

24. cikk

Hatálybalépés

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(2) Ezt a rendeletet a 4. cikk (2) és (3) bekezdésében említett eljárásokkal összhangban elfogadott végrehajtási szabályokban

meghatározott időponttól kezdődően kell alkalmazni, de legkésőbb e rendelet hatálybalépését követően 24 hónappal.

(3) A (2) bekezdéstől eltérően a 4. cikk (2), (3) és (4) bekezdését, a 8. cikket, a 11. cikk (2) bekezdését, a 15. cikk (1) bekezdésének második albekezdését, a 17. cikket, a 19. cikket és a 22. cikket e rendelet hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2008. március 11-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről

az elnök

J. LENARČIČ

MELLÉKLET

**A POLGÁRI LÉGI KÖZLEKEDÉS JOGELLENES CSELEKMÉNYEKSEL SZEMBENI VÉDELME SZOLGÁLÓ
KÖZÖS ALAPKÖVETELMÉNYEK (4. CIKK)****1. A REPÜLŐTEREK VÉDELME****1.1. Repülőtér-tervezési követelmények**

1. A repülőterek és kapcsolódó építmények tervezésénél, építésénél, valamint átalakításánál teljes mértékben figyelembe kell venni az e mellékletben és a végrehajtási jogi aktusokban foglalt közös alapkövetelményeket.
2. A repülőtereken a következő területeket kell kialakítani:
 - a) földi oldal;
 - b) légi oldal;
 - c) szigorított védelmi területek; valamint
 - d) a szigorított védelmi területek kritikus részei.

1.2. Belépési ellenőrzés

1. Az illetéktelen személyek és járművek belépésének megakadályozása érdekében a légi oldalra való belépést korlátozni kell.
2. Az illetéktelen személyek és járművek belépésének megakadályozása érdekében a szigorított védelmi területekre való belépést is ellenőrizni kell.
3. A légi oldalra és a szigorított védelmi területre csak azon személyek és járművek léphetnek be, akik vagy amelyek megfelelnek a védelmi feltételeknek.
4. Minden személynek – beleértve a hajózószemélyzet tagjait – védelmi háttérelővizsgálás kell átesnie, mielőtt részére hajózószemélyzeti tag azonosítókártyát vagy a szigorított védelmi területre való, kíséret nélküli belépésre jogosító repülőtéri azonosítókártyát állítanának ki.

1.3. A nem utazó személyek és személyes tárgyaik átvizsgálása

1. Annak érdekében, hogy tiltott tárgyakat ne lehessen bevinni, a nem utazó személyeket és személyes tárgyaikat folyamatos és véletlenszerű módon át kell vizsgálni a szigorított védelmi területre való belépésük előtt.
2. Annak érdekében, hogy tiltott tárgyakat ne lehessen bevinni, minden nem utazó személyt és személyes tárgyait át kell vizsgálni a szigorított védelmi terület kritikus részeire való belépése előtt.

1.4. Járművek átvizsgálása

Annak érdekében, hogy tiltott tárgyakat ne lehessen bevinni, a szigorított védelmi területre lépő járműveket előzetesen át kell vizsgálni.

1.5. Megfigyelés, őrzés és egyéb fizikai ellenőrzések

A repülőtereken és adott esetben a nyilvánosság számára hozzáférhető szomszédos területen biztosítani kell a megfigyelést, az őrzést és egyéb fizikai ellenőrzéseket annak érdekében, hogy a személyek gyanús viselkedését észlelni lehessen, hogy a jogellenes cselekményre lehetőséget adó sérülékeny pontokat azonosítani lehessen, és hogy a személyeket meg lehessen akadályozni ilyen cselekmények elkövetésében.

2. A REPÜLŐTEREK ELKÜLÖNÍTETT TERÜLETEI

A repülőterek elkülönített területein parkoló olyan légi járművet, amelyre a 4. cikk (4) bekezdésében említett alternatív intézkedések vonatkoznak, el kell különíteni az olyan légi járművektől, amelyekre teljes egészében a közös alapkövetelmények vonatkoznak, hogy biztosított legyen, hogy ez utóbbi légi járművekre, azok utasaira, poggyászukra, áruira és a postai küldeményeire vonatkozó védelmi követelmények nem kerülnek veszélybe.

3. A LÉGI JÁRMŰVEK VÉDELME

1. A légi járművet indulás előtt légi jármű védelmi ellenőrzésnek vagy légi jármű védelmi átvizsgálásnak kell alávetni annak érdekében, hogy ne legyenek a fedélzeten tiltott tárgyak. A tranzit légi járműre alternatív intézkedések vonatkozhatnak.
2. Minden légi járművet védeni kell az illetéktelen beavatkozástól.

4. UTASOK ÉS KÉZIPOGGYÁSZ

4.1. Az utasok és a kézipoggyász átvizsgálása

1. Annak érdekében, hogy tiltott tárgyakat ne lehessen bevinni a szigorított védelmi területekre vagy a légi jármű fedélzetére, minden induló, átszálló és tranzitutas és kézipoggyászát át kell vizsgálni.
2. Az átszálló utasok és kézipoggyászaik mentesülhetnek az átvilágítás alól, amennyiben:
 - a) az egyik tagállamból érkeznek, kivéve, ha a Bizottság vagy a tagállam olyan tájékoztatást adott, amely szerint az érintett utas és kézipoggyásza nem tekinthető a közös alapkövetelményeknek megfelelően átvizsgáltnak; vagy
 - b) olyan harmadik országból érkeznek, ahol a 19. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban a közös alapkövetelményekkel egyenértékűként elismert védelmi követelményeket alkalmaznak.
3. A tranzitutasok és kézipoggyászaik mentesülhetnek az átvilágítás alól, amennyiben:
 - a) a légi jármű fedélzetén maradnak; vagy
 - b) kizárólag azokkal az induló, átvizsgált utasokkal vegyülnek, akik ugyanabba a légi járműbe szállnak be; vagy
 - c) az egyik tagállamból érkeznek, kivéve, ha a Bizottság vagy a tagállam olyan tájékoztatást adott, amely szerint az érintett utas és kézipoggyásza nem tekinthető a közös alapkövetelményeknek megfelelően átvizsgáltnak; vagy
 - d) olyan harmadik országból érkeznek, ahol a 19. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban a közös alapkövetelményekkel egyenértékűként elismert védelmi követelményeket alkalmaznak.

4.2. Az utasok és a kézipoggyász védelme

1. Az utasokat és kézipoggyászuikat az átvizsgálás helyétől az őket szállító légi jármű indulásáig védeni kell az illetéktelen beavatkozástól.
2. Az átvizsgált, induló utasok nem keveredhetnek az érkező utasokkal, az alábbi esetektől eltekintve:
 - a) az utasok az egyik tagállamból érkeznek, kivéve, ha a Bizottság vagy a tagállam olyan tájékoztatást adott, amely szerint az érintett érkező utas és kézipoggyásza nem tekinthető a közös alapkövetelményeknek megfelelően átvizsgáltnak; vagy
 - b) az utasok olyan harmadik országból érkeznek, ahol a 19. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban a közös alapkövetelményekkel egyenértékűként elismert védelmi követelményeket alkalmaznak.

4.3. Potenciálisan veszélyes utasok

A potenciálisan veszélyes utasok esetében indulás előtt megfelelő védelmi intézkedéseket kell alkalmazni.

5. FELADOTT POGGYÁSZ

5.1. A feladott poggyász átvizsgálása

1. Annak érdekében, hogy tiltott tárgyakat ne lehessen szigorított védelmi területekre vagy a légi jármű fedélzetére vinni, minden feladott poggyászt át kell vizsgálni a légi járműbe való berakodás előtt.
2. Az átrakandó feladott poggyász mentesülhet az átvilágítás alól, amennyiben:
 - a) az egyik tagállamból érkezik, kivéve, ha a Bizottság vagy a tagállam olyan tájékoztatást adott, amely szerint az érintett feladott poggyász nem tekinthető a közös alapkövetelményeknek megfelelően átvizsgáltnak; vagy
 - b) olyan harmadik országból érkezik, ahol a 19. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban a közös alapkövetelményekkel egyenértékűként elismert védelmi követelményeket alkalmaznak.
3. A tranzit feladott poggyász mentesülhet az átvilágítás alól, amennyiben a légi jármű fedélzetén marad.

5.2. A feladott poggyász védelme

A feladott poggyászt az átvizsgálás helyétől vagy a légi fuvarozó általi átvételtől – amelyikre hamarabb kerül sor – az azt szállító légi jármű indulásáig védeni kell az illetéktelen beavatkozástól.

5.3. Poggyász-összeegyeztetés

1. Minden egyes feladott poggyászt azonosítani kell, hogy kísért vagy nem kísért feladott poggyász-e.
2. Nem kísért feladott poggyász nem szállítható, kivéve, ha azt az utason kívül álló körülmények miatt különítették el, vagy ha megfelelő védelmi ellenőrzésnek vetették alá.

6. ÁRU ÉS POSTAI KÜLDEMÉNY

6.1. Az áru és a postai küldemény védelmi ellenőrzése

1. A légi járműbe való berakodás előtt minden árut és postai küldeményt védelmi ellenőrzésnek kell alávetni. A légi fuvarozó csak olyan árut vagy postai küldeményt fogadhat el szállításra, amelynek védelmi ellenőrzését maga végezte el vagy a védelmi ellenőrzés elvégzését meghatalmazott ügynök, ismert szállító vagy listás szállító igazolja és felelősséget vállal érte.
2. Az átrakandó áru és postai küldemény esetén a végrehajtási jogi aktusban részletezett alternatív védelmi ellenőrzés alkalmazható.
3. A tranzitáru és tranzit postai küldemény mentesülhet az ellenőrzés alól, amennyiben a légi jármű fedélzetén marad.

6.2. Az áru és a postai küldemény védelme

1. A légi járművön szállítandó árut és postai küldeményt a védelmi ellenőrzés elvégzésének helyétől az azt szállító légi jármű indulásáig védeni kell az illetéktelen beavatkozástól.
2. Az olyan árut és postai küldeményt, amelyet a védelmi ellenőrzések elvégzése után nem védtek megfelelően az illetéktelen beavatkozástól, ismételtén át kell vizsgálni.

7. LÉGIFUVAROZÓI POSTA ÉS LÉGIFUVAROZÓI ANYAGOK

Annak érdekében, hogy tiltott tárgyakat ne lehessen a légi jármű fedélzetére felvinni, minden légifuvarozói postát és légifuvarozói anyagot védelmi ellenőrzésnek kell alávetni, és azokat az ellenőrzés elvégzésétől a légi járműbe való berakodásáig védeni kell.

8. FEDÉLZETI ELLÁT MÁNY

Annak érdekében, hogy tiltott tárgyakat ne lehessen a légi jármű fedélzetére vinni, minden, a járatokon használandó vagy szállítandó fedélzeti ellát mányt – beleértve az ételt – védelmi ellenőrzésnek kell alávetni, és az ellenőrzés elvégzésétől a légi járműbe való berakodásáig védeni kell.

9. REPÜLŐTÉRI KÉSZLETEK

Annak érdekében, hogy tiltott tárgyakat ne lehessen bevinni a repülőterek szigorított védelmi területeire, az árusításra vagy használatra szánt készleteket – beleértve a vámmentes boltok és éttermek készleteit – védelmi ellenőrzésnek kell alávetni.

10. REPÜLÉS TARTAMA ALATTI VÉDELMI INTÉZKEDÉSEK

1. Az alkalmazandó repülésbiztonsági szabályok sérelme nélkül:
 - a) meg kell akadályozni, hogy illetéktelen személyek a repülés tartama alatt beléphessenek a pilótafülkébe;
 - b) a potenciálisan veszélyes utasokra a repülés tartama alatt megfelelő védelmi intézkedéseket kell alkalmazni.
2. Megfelelő védelmi intézkedéseket kell tenni – mint például a pilótafülke-személyzet és a légiutas-kísérő személyzet kiképzése – a repülés közbeni jogellenes cselekmények megakadályozása érdekében.
3. Fegyver – kivéve a csomagtérben szállított fegyvereket – csak akkor szállítható a légi jármű fedélzetén, ha az előírt védelmi feltételek a nemzeti jogokkal összhangban teljesülnek és az érintett államok erre engedélyt adtak.
4. A 3. bekezdés a járatokon alkalmazott hatósági védelmi kísérőkre is vonatkozik, amennyiben fegyvert viselnek.

11. A SZEMÉLYZET TOBORZÁSA ÉS KÉPZÉSE

1. Az olyan a személyeket, akik átvizsgálásokat, belépési ellenőrzést vagy egyéb védelmi ellenőrzéseket végeznek, úgy kell toborozni, képezni és – adott esetben – minősíteni, hogy az szavatolja a felvételi alkalmasságukat és azt, hogy képesek a rájuk bízott feladatok elvégzésére.
2. Az utasoktól eltekintve azok a személyek, akiknek a szigorított védelmi területre belépési jogosultsággal kell rendelkezniük, védelmi képzésen kell részt venniük, mielőtt megkapnák a repülőtéri azonosítókártyát vagy a hajózószemélyzeti tag azonosítókártyát.
3. Az 1. és 2. bekezdésben említett képzésre kezdetben, majd rendszeres időközönként kerül sor.
4. Az 1. és 2. bekezdésben említett személyek képzését nyújtó oktatóknak rendelkezniük kell a szükséges képesítéssel.

12. VÉDELMI BERENDEZÉSEK

Az átvizsgálás, belépési ellenőrzés és egyéb védelmi ellenőrzések végzésére használt berendezéseknek meg kell felelniük a meghatározott leírásoknak, és képesnek kell lenniük a szóban forgó védelmi ellenőrzések végrehajtására.
